

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobci

a) JUDr. H. J. P.
b) A. J.

proti
žalovanému

oba zastoupeni JUDr. Milanem Kyjovským,
advokátem se sídlem Poštovská 8c, Brno

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem A. Čermáka 2a, Praha 6

za účasti

ELTON hodinářská, a.s.
se sídlem Náchodská 2105, Nové Město nad Metují
zastoupena JUDr. Ing. Tomášem Matouškem,
advokátem se sídlem Dukelská 15, Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2017, č. j. O-43643/D16077142/2016/ÚPV, sp. zn. O-43643

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobě zúčastněné na řízení se náklady řízení nepřiznávají.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou ze dne 19. 7. 2017 napadli žalobci rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 5. 2017, č. j. O-43643/D16077142/2016/ÚPV, sp. zn. O-43643 (dále rovněž „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 12. 7. 2016, č. j. O-43643/D053912/2014/ÚPV (dále rovněž „rozhodnutí orgánu prvního stupně“). Tímto rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobců na prohlášení slovní grafické ochranné známky č. přihlášky 43643, č. zápisu 159535, ve znění „“ (dále rovněž „napadená ochranná známka“ nebo „logo ELTON“) za neplatnou ve výroku I. podle ustanovení § 32 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 4 písm. l) a m) za použití ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 2 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, a ve výroku II. podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. i) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobci v žalobě namítají, že žalovaný v řízení nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jelikož v průběhu dokazování nezhodnotil správně důkazy navržené žalobci, čímž porušil ust. §§ 2, 3 a 50 správního řádu. Žalovaný hodnotil předložené důkazy selektivně a nikoliv v souvislostech, čímž jsou jeho závěry nepřezkoumatelné.
3. Předně namítají hodnocení důkazu „Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968 o projednání požadavku závodu Nové Město nad Metují o přiznání podnikové samostatnosti“. Žalobci mají za to, že jelikož byl důkaz „Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968“ nalezen ve státním archivu, je žalovaný povinen považovat důkaz za relevantní, byť listina neobsahuje podpisy osob. Žalobcům není známo, z jakého důvodu bylo v roce 1968 v předmětném zápisu použito chybné označení ministerstva. Navíc název Ministerstvo průmyslu a obchodu použil při svém výsledku dne 9. 11. 2009 i J. Ž. S ohledem na měnící se názvy ministerstva v průběhu historie tak rozhodnutí trpí přehnaným formalismem a to i s ohledem na to, že stěžejním orgánem byla Výtvarná rada a nikoliv ministerstvo. Nicméně vzhledem k tomu, kdy byla listina nalezena, mají za to, že má tento důkaz větší vypovídací hodnotu než zúčastněnou osobou předložený prototypový výkres J. Ž. Žalobci dále namítají, že žalovaný chybně uvádí, že pro období roku 1968, ze kterého pochází předmětný zápis, platil zákon č. 2/1969 Sb.
4. Žalobci se dále neztotožňují s argumentací žalovaného, že předmětný zápis se vůbec netýká loga ELTON, jelikož se v něm uvádí, že zástupcům závodu bylo předloženo několik návrhů nového grafického provedení loga PRIM vytvořených Mgr. R. a že filmy s návrhy

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

budou zaslány na ministerstvo (s tím, že žádné jiné filmy s návrhy nebyly ze strany zúčastněné osoby předloženy). Žalobci mají za to, že žalovaný neposoudil tento důkaz ve vzájemné souvislosti právě s žalobci předloženými materiály, které prokazují, že Mgr. J. R. vytvořil několik návrhů loga PRIM i loga ELTON a s ohledem na nezpochybnitelný závěr o autorství Mgr. R. ze strany znalce Ing. Bindera.

5. Žalobci dále odkazují na protokol z jednání před Krajským soudem v Hradci Králové sp. zn. 16 C 14/2016 ze dne 23. 3. 2017 a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 16 C 14/2016 ze dne 6. 6. 2017 a na skutečnost, že soud v tomto soudním řízení ustanovil ve věci pravosti předmětného zápisu znalce a nespokojil se s pouhým konstatováním jeho nepravosti. Žalobci mají za to, že bylo na žalovaném, pokud zpochybňuje pravost listiny, aby v této věci ustanovil znalce. Pokud tak žalovaný neučinil a sám bez odpovídajících odborných dovedností o nepravosti této listiny rozhodl, postupoval tak v rozporu s § 56 zákona č. 500/2004 Sb. (dále též „správní řád“).
6. Žalobci dále napadli hodnocení důkazu „Předávací protokol ze dne 5. 3. 1998 o předání archiválií do Zemského archivu Opava“, který považují za podpůrný důkaz prokazující, že předmětný zápis z porady z 18. 12. 1968 byl založen do archivu, ačkoliv není tento dokument konkrétně v předávacím protokolu uveden. Byl však součástí položky č. 13 „Přiznání podn. samostatnosti Nové Město n/Met 1968“ str. 2 předávacího protokolu. Žalovaný dále nevzal v úvahu, že tento dokument byl zajištěn od třetího subjektu a navíc pochází z doby, kdy žádné spory ohledně označení „PRIM“ a „ELTON“ z důvodu autorských práv k logům neexistovaly. Jedná se tak o podpůrný důkaz prokazující, že byl předmětný zápis z porady založen v archivu.
7. Žalobci trvají na tom, že návrhy log ELTON a PRIM - důkazy označené jako „*Archy s vyobrazením loga ELTON a PRIM vytvořené Mgr. J. R. z archivu Mgr. J. R.*“, byly vytvořené Mgr. R. Byly nalezeny v jeho archivu a archivovány stejným způsobem jako jiná jeho díla. Jedná se o vyobrazení log zachycená na originálních filmech, které našla žalobkyně v jeho pozůstalosti a jejichž pravost nebyla ani ze strany zúčastněné osoby ve shora uvedeném sporném řízení probíhajícím u KS v Hradci Králové sporována. Datum jejich vytvoření se odvíjí od zápisu z porady, tj. byly vytvořeny před tímto datem. Z tohoto zápisu rovněž vyplývá, že filmy s návrhy měly být odeslány Výtvarné radě. O autorství díla jasně vypovídá znalecký posudek Mgr. Bindera a posouzení Mgr. Š. Tyto důkazy tak uzavírají dokonalý řetězec důkazů prokazujících autorství Mgr. R.
8. Žalobci dále napadají hodnocení důkazu „Odborné vyjádření Mgr. F. Š.“, kdy mají za to, že Mgr. Š. zcela jednoznačně ve svém vyjádření uvedl, že celkové tvarosloví i proporce předložených logotypů „PRIM“ a „ELTON“ přirozeně zapadají do kontextu výtvarného projevu J. R. a on je jejich autorem.
9. Žalobci se dále ohrazují proti hodnocení důkazu „Znalecký posudek Mgr. Ing. I. Bindera“, konkrétně výtce žalovaného o uvedení nepřesné specializace znalce a uvádějí, že znalec je i znalcem pro základní obor „Školství a kultura“, pro odvětví „Umění výtvarné“, se zvláštní specializací „volné umění 19. a 20. Století, knižní umění, užitá grafika“ a žalovaný měl ověřit znalcovu přesnou specifikaci sám, nahlédnutím do veřejně dostupného rejstříku.
10. Žalobci mají za to, že požadavek žalovaného na doložení doby vytvoření písma Gothic Barell, když mu mohla být známa např. publikace Oldřicha Hlavsy Typografia (druhý svazek respektovaného kompendia), kde na str. 550 je písmo Gothic Barell uvedeno jako písmo Mgr. R. a vznikalo v souvislosti s prací na informačním karlovarského hotelu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Thermal v letech 1967-1973, je v rozporu se zákonem, jelikož datum vytvoření tohoto písma postrádá relevanci, když znalec netvrdil, že Mgr. R. při tvorbě log vycházel z tohoto písma.

11. I z toho důvodu, že na materiálech z archivu Mgr. R. jsou tyto dvě loga vyobrazeny vždy společně, lze předmětný posudek vztáhnout i na logo „ELTON“, byť se v první řadě vztahuje k logu „PRIM“. Posouzení a vyhodnocení údajné celkové odlišnosti srovnávaných log je výsledkem účelové interpretace žalovaného, který záměrně opomněl písmeno „O“ abecedy Gothic Barell, které vykazuje dostatečně výraznou podobnost s písmenem „O“ v napadené známce – onu „soudkovitost“, která dala písmu název. Dále je nutno upozornit na napětí tvořené mezi svislými a šikmými čarami (písmena „M“ a „N“ u těchto log), u nichž sice není exaktně měřitelná mezera, ale opticky je řešena tak, že je při recepci písma psychologicky vnímána! A v tom je právě originalita písma Mgr. J. R. K tomu žalobci dokládají čestné prohlášení Mgr. Ing. Ivo Bindera. Shledávají zcela nepochopitelným konstatování žalovaného, že podobnost některých znalcem vyjmenovaných znacích lze vysledovat i mezi písmeny Gothic Barell a Ariel (které neexistuje, pouze písmo Arial).
12. Hodnocení posudku jako nepřesvědčivého z důvodu, že se údajně opírá o Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968 a podnikovou normu PN01, je zcela nesprávné, kdy žalovaný upozorňuje v posudku na něco, co v něm znalec netvrdí. Znalec v posudku jenom uvádí, že tyto listinné materiály „jenom potvrzují názor, k němuž znalec dospěl na základě vlastní znalosti grafického díla J. R. a na základě porovnání loga PRIM s jeho výtvarným rukopisem“.
13. Žalovaný činí odborné závěry, ke kterým nemá specializaci. Pokud žalovaný závěry znalce zpochybňuje, měl znalce vyslechnout nebo zadat nový znalecký posudek viz rozsudek Krajského soudu v Brně, č.j. 30 Ca 258/2005-37, SbNSS 1579/2008. Postup žalovaného, jenž hodnotil předložený znalecký posudek Mgr. Bindera a posouzení Mgr. Š., tak byl v rozporu s ust. § ř6 správního řádu.
14. Žalobci trvají na tom, že poznámka uvedená v Podnikové normě PN02, že „pro sestavení normy sloužil nápis zpracovaný graficky externím výtvarníkem, který je výchozí reprodukční předlohou“, má zcela zásadní význam a to s ohledem na datum vydání normy a ve spojení s žalobci předloženými důkazy je totiž zřejmé, že p. Ž. (domnělý autor loga, jenž však nebyl ani „externím“ ani „výtvarníkem“) nemohl být autorem loga, jelikož sám při svém výslechu jako svědka před KS v Hradci Králové uvedl, že pouze dosadil do normy technický výkres včetně rozměrové tabulky a že úpravu slova vyhotovil dle nákresu, který byl konzultován s výtvarníky a který byl na konce vybrán, až následně on provedl podrobný technický výkres, který poté vydalo jako technickou normu normalizační oddělení podniku ELTON. Tomu odpovídá i výslech pana Ř., který uvedl, že p. Ž. zadal technicky upravit slovo PRIM.
15. Zmíněný výslech p. Ž. v podstatě odpovídá tomu, co tvrdí žalobci: Mgr. R. jako externí výtvarník vytvořil několik návrhů log PRIM a ELTON. Tyto návrhy byly předloženy závodu Nové Město nad Metují, který je prezentoval na poradě se zástupci podniku Šternberk. Filmy s návrhy byly odeslány Výtvarné radě Ministerstva pro těžký průmysl k posouzení. P. Ž. provedl technický výkres dle schváleného návrhu s rozměrovou tabulkou a tyto byly následně vydány jako podnikové normy PN 01 a PN 02.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

16. Žalovaný však i tento důkaz nesprávně vyhodnotil a opřel se o vysvětlení vlastníka, byť toto žádným způsobem neodpovídá způsobu tvorby log a písem v rozhodné době, ani nereflexuje skutečnost, že norma vznikla výrazně později než díla Mgr. R. Rovněž je lživé tvrzení vlastníka, že žalobci nedoložili žádný původní grafický návrh, pouze fotografické pozitivy a negativy, když toto souvisí se způsobem uchovávání a archivace děl v předmětné době. Rovněž tak prohlášení p. Ž. ve formě notářského zápisu ze dne 18. 11. 2015, ze kterého jasně plyne pouze to, že logo ELTON zpracoval do podnikové normy, nikoliv, že byl autorem, nutno hodnotit jako nevýznamné, jelikož není spojené s žádnou sankcí.
17. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 21. 9.2017 předně zdůrazňuje, že dokumenty týkající se řízení před Krajským soudem v Hradci Králové sp. zn. 16 C 14/2016 byly předloženy žalobci až v předmětné žalobě ze dne 19. 7. 2017 a žalovaný se s těmito dokumenty nemohl v žalobou napadeném rozhodnutí předsedy Úřadu vypořádat. A že rozhodnutí předsedy Úřadu je nezávislé na nesouvisejících soudních řízeních, které vedou žalobci, a tudíž jsou tyto dokumenty pro posouzení věci v předmětném správním řízení nerelevantní. Žalovaný žádá, aby nebyly v soudním řízení provedeny.
18. Tvrzení žalobců, že důkazní břemeno nese ten, kdo zpochybňuje pravost listiny, se nezakládá na pravdě, neboť platí *actori incumbit probatio*, jinými slovy důkazní břemeno v předmětném správním řízení tíží navrhovatele, kteří předkládají relevantní hodnověrné důkazy prokazující skutečnosti nárokové v návrhu na prohlášení napadené slovní grafické ochranné známky za neplatnou. Je nutno poznamenat, že obecná způsobilost Úřadu k posouzení jakékoliv v jeho kompetenci projednávané věci a v jejím rámci i do ní předložených důkazů vyplývá z ustanovení § 2 zákona č. 14/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů. V ustanovení § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., je pak uvedeno, že *správní orgán hodnotí podklady, zejména důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Z toho je zřejmé, že hodnocení důkazů je v diskreční pravomoci Úřadu, dále že hodnocení důkazů je povinností správního orgánu, z čehož lze a contrario dovodit, že pouhé automatické přijetí závěrů, byť odborného vyjádření či znaleckého posudku, by bylo nezákonné.*
19. Ve smyslu ustanovení § 56 zákona č. 500/2004 Sb. se znalci ve správním nebo soudním řízení přibírají k tomu, aby jednak pozorovali skutečnosti, jejichž poznání předpokládá zvláštní odborné znalosti, jednak z takovýchto pozorování vyvozovali znalecké úsudky (posudky). Znalci se však nepřibírají, aby sdělovali správnímu orgánu či soudu své názory a úsudky o otázkách právních a o otázkách, k jejichž správnímu porozumění a řešení není zapotřebí odborných vědomostí nebo znalostí, nýbrž stačí, s ohledem na povahu okolností případu, běžná zkušenost a znalost správního orgánu či soudu. Jinými slovy v předmětném řízení platí, že se znalec nepřibírá, pokud žalovaný disponuje potřebnými odbornými znalostmi. Důkaz znaleckým posudkem je možné podle správního řádu uplatnit až subsidiárně, tedy nelze-li zjistit potřebné skutečnosti jinak. K tomuto je nutno zdůraznit, že se vychází z obecného předpokladu, že úřední osoby mají mít dostatečné odborné znalosti, aby mohly otázky související s běžně vedenými správními řízeními posuzovat samy.
20. Žalovaný s výtkou žalobců ohledně hodnocení předmětného zápisu z porady nesouhlasí, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí a taktéž rozhodnutí prvního stupně předmětný zápis z porady obsáhle zhodnotil a zpochybnění podrobně odůvodnil, tudíž napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné a v souladu se správním řádem. Jinými slovy, jde-li o důkaz, který lze zhodnotit odborným posouzením správního orgánu a případně i laickým

úsudkem, pak správní orgán nemusí vyhovět návrhu účastníka na ustanovení znalce. V této souvislosti je třeba upozornit, že žalobci důkaz znalcem v průběhu správního řízení nenavrhovali. Skutečnost, že v předmětném návrhovém řízení žalobci neunesli důkazní břemeno, nelze přičítat na vrub žalovanému, jak tomu žalobci činí. Zcela jednoznačně lze učinit závěr, že zápis z porady z 18. 12. 1968 je důkaz nerelevantní.

21. Žalovaný dále podotýká, že navrhovatelé teprve v žalobě v bodě 29 poprvé uvádějí polemiku, že zápis z porady byl součástí položky č. 13 „Přiznání podn. samostatnosti Nové Město n/Met 1968“ str. 2 předávacího protokolu. Žalovanému v rámci hodnocení důkazu nepřísluší neurčitě dovozovat, pod kterou položku zápis z porady přiřadit. Zcela jednoznačně lze ovšem dospět k závěru, že vzhledem ke skutečnosti, že seznam písemností v předávacím protokolu jmenovitě žádný zápis z porady z 18. 12. 1968 neobsahuje, je tento důkaz nerelevantní.
22. Žalovaný k námitce týkající se hodnocení archů uvádí, že je nutno zdůraznit, že tyto důkazy se sestávají ze 17 fotografií zobrazujících různá provedení slov ELTON a PRIM s tím, že není zřejmé, zda se jedná o fotografie originálů, kopií, nalepených výstřižků, fotografie fotografií, jejich negativy či fotografie negativů. (Viz. přehledná tabulka a detailní popis na str. 22-23 rozhodnutí prvního stupně.) Kromě tvrzení žalobců, nic na fotografiích nenasvědčuje tomu, že pocházejí z pozůstalosti Mgr. J. R. Žalobci účelově uvádějí skutečnosti, které z fotografií nikterak nelze vyčíst. Žalovaný tímto může dojít pouze k jednomu závěru a to, že předmětné fotografie nejsou podepsány ani datovány a nikterak nelze jednoznačně určit jejich spojitost s osobou Mgr. J. R. a proto nemají žádnou důkazní sílu a nemůže jim ji zvýšit ani spojení se zápisem z porady ze dne 18. 12. 1968, neboť trpí stejnou nedostatečností.
23. Opětovný odkaz žalobců (bod 33 žaloby) na soudní řízení vedené před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 16 C 14/2016, učiněn až v žalobě, je zcela nerelevantní vůči předmětnému správnímu řízení. Žalovaný žádá, aby navrhované protokoly ze soudního jednání sp. zn. 16 C 14/2006 nebyly v soudním řízení provedeny.
24. Žalovanému po posouzení předmětného 1,5 stránkového vyjádření nemohlo uniknout, k jakému závěru Mgr. Š. dospěl, avšak z předmětného vyjádření není zřejmé, z čeho tak vyvozuje a nadto jsou zde uvedená tvrzení zcela nepravdivá. Žalobci opět nadhodnocují název tohoto důkazu nad jeho formu a především obsah, který je, pro posouzení návrhu žalobců na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou, nerelevantní. Žalovaný se nemůže ztotožnit s tvrzením žalobců, že v předmětném vyjádření je výslovně uvedeno, že Mgr. Š. byla předložena stejná vyhotovení log „PRIM“ a „ELTON“, jaká žalobci předložili žalovanému s návrhem na prohlášení neplatnosti napadené ochranné známky (bod 40 žaloby), jelikož žalovanému bylo předloženo celkem 11 listů s celkem 17 fotografiemi (str. 22 a násl. rozhodnutí prvního stupně), a absence vyobrazení posuzovaných předmětů zůstala neodstraněná i jejich dodatečným popisem.
25. Nepravdivé tvrzení, na kterém Mgr. Š. postavil svůj závěr, a to, že pro všechny tři druhy písma (Barell, Alphapipe, Metron) je charakteristický společný rys – oddělení svislého tahu od vodorovného a dále, že písmo loga ELTON nese charakteristický rys pro tvorbu Mgr. J. R., tj. oddělení svislého tahu od vodorovného, se prolínají celým vyjádřením a činí jej nedůvěryhodným. Závěrem lze shrnout, že předmětné vyjádření vyvolává dojem neformálně a nepečlivě narychlo vypracovaného textu, který měl účelově zaplnit nedostatky důkazní hodnoty předložených fotografií s vyobrazením loga ELTON (a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

PRIM) nejasného původu a podpořit tvrzení žalobců o domnělém autorství Mgr. J. R. Odborné vyjádření Mgr. F. Š. je tak pro posouzení věci nerelevantní.

26. Co se týče hodnocení posouzení Ing. Bindera, žalovaný v první řadě uvádí, že v napadeném rozhodnutí použil znění znalecovy kvalifikace tak, jak je uvedl samotný znalec na titulní straně znaleckého posudku a jak je uvedeno ve znalecké doložce na poslední straně posudku. Žalovaný souhlasí s obecnou zásadou (bod 54 žaloby), že má-li posudek předložený účastníkem správního řízení náležitosti znaleckého posudku dle § 127a o. s. ř., postupuje se při jeho provádění stejně jako při provádění znaleckého posudku znalce ustanoveného správním orgánem podle § 56 správního řádu z roku 2004“. Ve smyslu ustanovení § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., zmíněného ve vyjádření výše, je tak třeba znalecký posudek (i odborné vyjádření) hodnotit jako každý jiný důkaz předložený do správního řízení. Znalecký posudek se řídí obecnou zásadou, že znalec vypovídá o tom, co v řízení poznal a zhodnotil na základě svých odborných znalostí. Znalec nesmí být ve věci podjatý. S ohledem na výše uvedené žalovaný předmětný znalecký posudek zhodnotil v souladu se správním řádem a v napadeném rozhodnutí dostatečným a srozumitelným způsobem vyložil, str. 25-30 napadeného rozhodnutí, k jakým závěrům dospěl a z jakých důvodů se závěry znaleckého posudku nesouhlasil, což činí napadené rozhodnutí zcela přezkoumatelným.
27. Žalovaný uvádí, že žalovaný nebyl zadavatelem předmětného znaleckého posudku Mgr. I. Bindera, avšak předmětný posudek byl předložen žalobci na podporu jejich návrhu na neplatnost napadené ochranné známky. Z logiky věci vyplývá, že pouze navrhovatelé jsou odpovědní za své předložené důkazy a žalovaný nemůže zhojit jejich důkazní nouzi zadáním nového posudku a důrazně odmítá navádění k „odstranění pochybností“ novým posudkem. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je jednoznačně uvedeno hodnocení předmětného posudku s tím, že žalovaný není povinen provádět výslech znalce, jen proto, že posudek označí za nepřesvědčivý. Je podstatné zdůraznit, že vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný neshledal opodstatněnost pro zadání nového posudku a tento požadavek nebyl ani rozkladovou námitkou, směřuje tato polemika, o zadání nového posudku, nad rámec předmětného správního řízení.
28. Žalobci (bod 46 žaloby) zaměňují znalost žalovaného vycházející z jeho úřední činnosti za obecné povědomí o díle Mgr. J. R. Žalovanému přísluší hodnotit důkazy 9 a argumenty předložené účastníky správního řízení a na těchto důkazech postavit odůvodnění svého rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že publikace Oldřicha Hlavsy Typographia nebyla účastníky v řízení předložena (ani zmíněna), jde tento odkaz nad rámec správního řízení. Řízení na prohlášení neplatnosti je řízení návrhové a zcela v dispozici účastníků řízení (žalobci, zúčastněná osoba) a žalovanému nepřísluší vyhledávat důkazy nad rámec argumentace těchto účastníků. Tím ovšem není dotčena kompetence žalovaného odborně hodnotit předložené důkazy.
29. Dále k tomuto žalovaný uvádí, že písma Gothic Barell (či Barell viz. vyjádření Mgr. F. Š.) a písma slovní grafické napadené ochranné známky nejsou – již na první pohled - shodná ani podobná. Žalovaný odmítá polemiku o účelové interpretaci a naopak podotýká, že jsou to žalobci, kteří i přes zjevnou nepodobnost předmětných písmen, pod slovním obratem „má nesporně blízko k písmu Gothic Barell“ ve znaleckém posudku, spatřují zcela účelově a neobjektivně údajné autorství Mgr. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

30. K žalobnímu bodu 52 žalovaný konstatuje, že jde o písarskou chybu a rozumí se písmo „Arial“. Pokud v rámci hodnocení závěrů posudku žalovaný porovnává znaky písma znalcem označené za markantní, protože posudek porovnání loga ELTON neobsahuje, není na tom možné spatřovat nic nepochopitelného, natož tak nepřezkoumatelného, jak uvádí mylně žalobci.
31. Žalovaný dále podotýká, že žalobci vykládají znalecký posudek zcela účelově nad rámec závěrů v tomto posudku učiněných a tuto polemiku považuje žalovaný za nerelevantní rovněž tak odkaz (bod 56 žaloby) na rozhodnutí Krajského soudu v Brně, č. j. 30 Ca 258/2005-37.
32. Žalobci opět nesouhlasí s odborným posouzením žalovaného (bod 57 žaloby) a naznačují, že pokud úřední osoby nemají odborné znalosti, ustanoví správní orgán znalce. K tomuto se již žalovaný vyjadřoval výše. Žalovaný postupoval v souladu se správním řádem, neboť zadání znaleckého posudku je možností subsidiární (nikoli obligatorní, jak se mylně domnívají žalobci) a je nutno zdůraznit, že se vychází z obecného předpokladu, že úřední osoby mají mít dostatečné odborné znalosti, aby mohly otázky související s běžně vedenými správními řízeními posuzovat samy. Jinými slovy žalovaný splnil zákonnou podmínku, pokud nestranně a objektivně zhodnotil předmětný znalecký posudek a své rozhodnutí náležitě odůvodnil. Jak již bylo uvedeno, způsobilost Úřadu k posouzení jakékoliv v jeho kompetenci projednávané věci a v jejím rámci i do ní předložených důkazů vyplývá z ustanovení § 2 zákona č. 14/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
33. Žalovaný musí přisvědčit žalobcům, že k 18. 12. 1968 (datum předmětného zápisu z porady) nebyl platný a účinný zákon č. 2/1969 Sb., nýbrž zákon dřívější č. 115/1965 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých odvětvových ústředních orgánů, kterým bylo zřízeno Ministerstvo těžkého průmyslu. Tato administrativní nepřesnost, však nic nemění na skutečnosti, že „Ministerstvo průmyslu a obchodu“, které je uvedeno v předmětném zápise v roce 1968, z něhož dokument údajně pochází, neexistovalo, neboť pod tímto názvem bylo zřízeno až v roce 1992, zákonem č. 471/1992 Sb., jak plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí - *pro období roku 1968, z něhož údajně pochází předmětný zápis z porady, tak platil zákon, jenž ústřední státní orgán ve znění „Ministerstvo průmyslu a obchodu“ neobsahoval* (str. 16 odst. 2 napadeného rozhodnutí). Jak již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, v tomto řízení leží argumentační i důkazní povinnost na navrhovatelích/žalobcích. Oni jsou povinni prokázat, že jim náleží tvrzené právo a předložit o tom relevantní důkazy. K prokázání relevance důkazu je přitom méně podstatné, kde byl nalezen, zásadní je jeho obsah. Pokud předložený dokument nelze považovat za autentický a věrohodný, nelze mu ve správním řízení přiznat potřebnou důkazní sílu bez ohledu na to, že byl nalezen ve státním archivu.
34. Ze správního spisu Úřadu sp. zn. O-53821, který jakožto důkaz označila zúčastněná osoba (dále též „vlastník napadené ochranné známky“) je zřejmé, že další dobové dokumenty obsahují správné označení - Ministerstvo těžkého průmyslu (dopis ředitele závodu Chronotechna, Nové Město nad Metují ze dne 10. 12. 1968, týkající se přejmenování na ELTON národní podnik a který je podepsán opět Josefem Benou). Závěrem k tomuto bodu je nutno shrnout, že jelikož zápis z porady ze dne 18. 12. 1968 obsahuje zásadní formálně právní vady, když není opatřen podpisy stvrzujícími jeho platnost a je v něm chybně uveden název ústředního orgánu, který v té době neexistoval, z věcného hlediska se pak vůbec netýká předmětu napadené ochranné známky a tudíž je jej nutné považovat za

neautentický a nevěrohodný. Jeho důkazní hodnota a odkaz na „Výtvarnou radu“ neexistujícího ministerstva je pro předmětné řízení nulová.

35. Žalovaný k námitce ohledně toho, že předmětný zápis ze dne 18. 12. 1968 se vůbec netýká loga ELTON, uvádí, že posoudil veškeré podání, podklady a argumenty účastníků řízení v souladu se zásadami správního řízení, důkazy posoudil jednotlivě a ve vzájemné souvislosti a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Své úvahy žalovaný náležitě odůvodnil. Jak již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí ze samotného dokumentu, ani v souvislosti s ostatními důkazy, není patrná žádná vazba ani logická souvislost s logem „ELTON“.
36. K tomuto žalovaný zdůrazňuje, že skutečnost, která je rozhodná pro posouzení návrhu na neplatnost napadené ochranné známky, tzn. přímou úměru mezi - „externí výtvarník“ = Mgr. J. R. - podniková norma PN02 neprokazuje.
37. S ohledem na předmět řízení se žalovaný pozastavuje nad tím, že Mgr. J. R. nebyl s vytvořením loga ELTON (a PRIM) za svého života, ani po své smrti (r. 2003) nikdy spojován. Ačkoliv je známa celá řada autorských děl, které prokazatelně vytvořil, v případě napadené ochranné známky neexistuje žádný věrohodný záznam, důkaz či smlouva, která by toto autorství osvědčila.
38. Podáním ze dne 14. 3. 2018 doplnili žalobci do spisu jako důkaz odborné posouzení MgA. M. P., typografa a typo publicisty z prosince 2017, jenž posuzoval logotypy „ELTON“ a „PRIM“ a jenž dospěl k jednoznačnému závěru o autorství pana R. zejména z důvodu soudkovitého zkreslení písma, sofistikované aplikace tzv. ink traps, profesionálního vyrovnání párů znaků (viditelné zejména u „LT“, technologického provedení grafických návrhů atd. A dále odborný posudek pí. PhDr. M. L. S., kurátorky Moravské galerie v Brně ze dne 18. 2. 2018, dle kterého jsou logotypy ELTON a PRIM jednoznačně autorským dílem Mgr. R. Jedná se o dlouholetou odbornou pracovníci a kurátorku Moravské galerie v Brně, která se v rámci svého pracovního zařazení osobně a opakovaně pracovníčně potkávala s p. R-, a které ještě za svého života pan R- prezentoval svá díla, a to výslovně i předmětné vyobrazení log „PRIM“ a „ELTON“. Zároveň navrhli výslech této znalkyně.
39. Žalobci dále v podání ze dne 23. 3. 2020 s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č.j. 7 Afs 100/2006 uvedl, že trvají na provedení jimi navržených důkazů. Návrh žalobců na prohlášení napadené známky za neplatnou byl podán již v roce 2014, tedy v době, kdy žalobci neměli k dispozici veškeré důkazy, když ani nevěděli, zda se jim vůbec nějaké další důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení kdy v budoucnu podaří zajistit.
40. Žalobci rovněž vznesli u českého soudu svůj žalobní návrh, aby soud zavázal společnost ELTON hodinářská a.s. mimo jiné zdržet se užití díla, slovně – grafického provedení slova „ELTON“ (ve stejném provedení jako napadená známka) a zdržet se užívání slovně – grafické ochranné známky ve znění „ELTON“, č. spisu 43643, č. zápisu 159535. Řízení o žalobě bylo vedeno před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 16 C 14/2016. V tomto soudním řízení se dne 12. 10. 2018 konalo soudní jednání, u kterého byl vyslechnut soudní znalec Mgr. Binder, očitá svědkyně PhDr. M. L. – S., jakož i svědek pan J. Ž. – dle osoby zúčastněné na řízení údajný autor loga chráněného jako napadená známka.
41. Žalobci již ve správním řízení před žalovaným předložili dopis adresovaný paní D. N. ze dne 08. 11. 1968, kterým právě odkazovali na propojení podniku ELTON na pana R-,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

prostřednictvím jeho manželky paní D. N. Majitel napadené známky v řízení před žalovaným tvrdil, že autorem loga „ELTON“ je pan J. Ž., bývalý zaměstnanec podniku ELTON. Pan Ž. při svém výsledku před soudem však přiznal, že znal paní D. N., že jí podnik ELTON skutečně oslovil a objednal u ní, aby zpracovala grafickou podobu údajně jeho návrhu loga „PRIM“. U soudního jednání rovněž svědek pan Ž. identifikoval logo „ELTON“ předložené paní D. N.

42. Krajský soud v Hradci Králové pak vydal dne 17. 01. 2019 rozsudek pod č. j. 16 C 14/2016 – 679, když toto rozhodnutí soudu zatím není pravomocné. Byť byla žaloba žalobců v prvním stupni Krajským soudem v Hradci Králové nepravomocně zamítnuta, z rozhodnutí plyne, že není prokázáno, že pan Ž. je autorem loga „ELTON“. Věc takto posoudil soud, který měl bezprostřední dojem z výsledků slyšených svědků.
43. V soudním řízení vedeném Krajským soudem v Hradci Králové byl vůbec prvně (po té, co byly objeveny důkazy o autorství pana R.) podrobně vyslýchán jako svědek pan J. Ž. Ten u výsledku prezentoval alternativní verzi vzniku loga „PRIM“, na které se podílela výtvarnice D. N., tj. manželka a spolupracovnice pana R. Soud tak v podstatě dospívá k závěru, že autor předmětného loga není jasný, když žalobci neprokázali, že je autorem pan R., ale na straně druhé dle soudu zároveň důkazy ani neprokazují, že autorem byl J. Ž. Dle soudu se však nabízí i varianta autorství či spoluautorství paní D. N., manželky pana R.
44. Osoba zúčastněná na řízení navrhla žalobu zamítnout a dále uvedla, že žalobci v řízení před ÚPV a ani v některých dalších řízeních, která jsou ohledně autorských práv vedena, neprokázali, že by autorem grafického provedení loga ELTON byl Mgr. R. a rovněž tak neprokázali, že by zdělili majetková autorská práva k tomuto logu. Totožná problematika je v některých soudních a správních řízeních řešena také ve vztahu ke grafické úpravě loga PRIM, používaného od roku 1969 na náramkových hodinkách. Na podporu těchto tvrzení jsou přitom předkládány shodné důkazy, jako žalobci předložili v řízení před ÚPV na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky ELTON č. 159535. Za nejvýznamnější rozhodnutí lze v tomto ohledu považovat:
45. Rozhodnutí ÚPV ze dne 7. 4. 2014, č.j. O-53821/626/2006/ÚPV, kterým bylo vyhověno návrhu osoby zúčastněné na prohlášení neplatnosti ochranné známky PRIM č. 165917, a na to navazující rozhodnutí předsedy ÚPV ze dne 17.10.2014, č.j. O-53821/D30977/2014/ÚPV, kterým bylo rozhodnutí o prohlášení neplatnosti této ochranné známky potvrzeno. V těchto rozhodnutích se ÚPV a posléze i předseda ÚPV podrobně zabývali argumentací, že autorem grafické podoby loga PRIM měl být Mgr. J. R. a že dědici majetkových autorských práv k tomuto autorskému dílu jsou manželé J. (zde žalobci), avšak toto tvrzení nebylo prokázáno a naopak ÚPV i předseda ÚPV dospěli k závěru, že autorem loga PRIM je tehdejší zaměstnanec národního podniku ELTON pan J. Ž.
46. Rozhodnutí evropského úřadu EUIPO ze dne 7. 4. 2017, sp. zn. 10 419 C, kterým EUIPO rozhodl o zamítnutí návrhu manželů J. (žalobců) na prohlášení neplatnosti evropské ochranné známky MANUFACTURE PRIM 1949, č. 003531662, která je ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. V tomto řízení žalobci uplatňovali totožné argumenty a důkazy na podporu tvrzení, že autorem loga PRIM je Mgr. J. R., přičemž logo PRIM je součástí evropské ochranné známky MANUFACTURE PRIM 1949. Úřad EUIPO návrh

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobců na prohlášení neplatnosti této evropské ochranné známky zamítl ze dvou důvodů, a to předně proto, že žalobci neprokázali, že by byl Mgr. R. skutečně autorem grafického ztvárnění loga PRIM, vedle toho dále i proto, že žalobci neprokázali, že by součástí dědictví po Mgr. R. byla i majetková autorská práva k logu PRIM (tedy že by se žalobci stali dědici majetkových autorských práv). Výše uvedené závěry týkající se loga PRIM lze vztáhnout i na grafickou podobu loga ELTON, neboť obě loga vznikla v národním podniku ELTON ve stejné době, tzn. v roce 1969, a jsou od té doby národním podnikem ELTON v Novém Městě nad Metují a jeho právními nástupci užívána v souvislosti s výrobou náramkových hodinek.

47. K hodnocení důkazu „Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968“: Podle přesvědčení osoby zúčastněné na řízení je zcela nerozhodné, kde byla předmětná listina nalezena, tedy zda se jedná o dokument ze státního archivu nebo odjinud. Podstatný je obsah dokumentu, přičemž je nezpochybnitelné, že v tomto zápise z porady je uváděn název ministerstva, ačkoli takové ministerstvo v dané době neexistovalo (bylo zřízeno až v roce 1992). Podstatné přitom současně je, že v jiných dobových dokumentech z roku 1968 je název ministerstva uváděn správně, jako Ministerstvo těžkého průmyslu (případně zkratka MTP). Vzhledem k této skutečnosti lze vážně pochybovat o autenticitě dokumentu. Zápis z porady se dále vůbec nijak netýká loga ELTON a tedy napadené ochranné známky. V dokumentu se na několika místech hovoří pouze o ochranné známce PRIM, přičemž navíc ani není zřejmé, jaké grafické ztvárnění označení PRIM mělo být předkládáno. V této souvislosti je pak také zcela nerozhodné, že v řízení vedeném Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 16 C 14/2016 byl ustanoven soudní znalec z oboru kriminalistika za účelem podání znaleckého posudku týkajícího se pravosti této listiny. K tomu zúčastněná osoba podáním ze dne 9. 2. 2018 doplnila, že ze závěru znalce Ing. Pavla Kokiše tedy rovněž plyne, že „Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968“ nedokazuje autorství Mgr. J. R. k logu PRIM.
48. K hodnocení důkazu „Předávací protokol ze dne 5. 3. 1998 o předání archiválií Chronotechna n.p. a s.p. Šternberk Zemskému archivu Opava“: Tato listina není nikde v seznamu písemností uvedena a i kdyby snad bylo nějakým důkazem prokázáno, že skutečně listina „Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968“ byla součástí listin, které byly předány Zemskému archivu Opava na základě uvedeného předávacího protokolu, neměla by tato skutečnost žádný vliv na závěry týkající se hodnocení samotného Zápisu z porady ze dne 18. 12. 1968 (viz výše). K hodnocení důkazu „Archiv s vyobrazeními loga ELTON (a PRIM)“ vytvořené Mgr. J. R. z archivu Mgr. J. R.: Předně, žalobci ve správním řízení nikdy nijak neprokázali, že by skutečně šlo o archy nalezené v archivu Mgr. R. Navíc je k tomu třeba též uvést, že v již dříve zmíněném řízení, které je vedeno před Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 16 C 14/2016, předkládali žalobci různé dokumenty údajně z archivu Mgr. R., přičemž mezi fotografickými negativy byly i takové, na kterých byly zobrazeny značky zcela jistě nevytvořené Mgr. R. (konkrétně se jednalo o značku Thonet). Druhým podstatným argumentem je, že žalobci ve správním řízení nepředložili žádný výkres nebo grafický návrh loga ELTON. Žalobci předložili pouze fotografie, na kterých jsou zachyceny fotografické negativy nebo fotografické pozitivy označení ELTON, z čehož v žádném případě nelze dovozovat, že by byl Mgr. R. autorem grafického ztvárnění předmětného loga.
49. K hodnocení důkazu „Odborné vyjádření Mgr. F. Š.“: Předně, v odborném posouzení Mgr. Š. není žádné vyobrazení posuzovaných označení PRIM a ELTON, nelze tedy z ničeho

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

usuzovat, jakou grafickou podobu obou logotypů pan Mgr. Š. posuzoval. Absence grafického ztvárnění není nahrazena ani dostatečně přesným slovním popisem. Dále lze pochybovat o závěrech Mgr. Š. z toho hlediska, že tvrdí, že písmo loga ELTON a loga PRIM nese rys charakteristický pro tvorbu Mgr. R. – oddělení vodorovného tahu od svislého. V případě grafického ztvárnění loga ELTON totiž vůbec oddělení vodorovného tahu od svislého neexistuje, údajný charakteristický rys tvorby Mgr. R. tak v grafickém ztvárnění loga ELTON chybí. Dále je pochybným i tvrzení Mgr. Š., že tento typický znak, tj. oddělení vodorovného tahu od svislého, se vyskytuje u písma vytvořeného Mgr. R., konkrétně u písma Barell, Alphapipe a Metron – skutečnost je totiž taková, že oddělení vodorovného tahu od svislého se vyskytuje pouze u písma Barell. Konečně lze upozornit i na to, že srovnáním grafického ztvárnění loga ELTON s písmeny v písmu Barell, Alphapipe a Metron nelze dospět k závěru, že by se grafické ztvárnění písmen v logu ELTON podobalo některému z uvedených písem, jejichž autorem je údajně Mgr. R.

50. K hodnocení důkazu „Znalecký posudek Mgr. Ing. Ivo Bindera“: Především má osoba zúčastněná na řízení za to, že žalovaný správní orgán neporušil ustanovení § 56 správního řádu, tedy nebylo povinností správního orgánu ustanovit v předmětném řízení znalce. Znaleckým zkoumáním totiž nelze zjišťovat otázky právní, znalecky lze posuzovat výlučně otázky skutkové – žádným znaleckým posudkem tak nemůže být vyřešena právní otázka, komu svědčí autorská práva k logu PRIM a ELTON, respektive kdo je autorem předmětných logotypů. Rozhodnutí o autorství je plně v kompetenci správního orgánu, případně soudu. Vedle toho je správní orgán oprávněn a povinen hodnotit všechny důkazy vlastní úvahou, tedy i předložený znalecký posudek Mgr. Bindera podléhá hodnocení ze strany správního orgánu, nelze tedy přistoupit na úvahu žalobců, že by byl znalecký posudek pro správní orgán jediným a závazným dokumentem, na základě kterého by byl správní orgán povinen rozhodnout ve prospěch žalobců. Pan Mgr. Ing. Ivo Binder podal znalecký posudek jako soudní znalec pro obor „ekonomika“, jak je v posudku výslovně uvedeno, a již jen z tohoto hlediska lze považovat celý znalecký posudek za vysoce pochybný, a to i z důvodu, že posudek se opírá mj. o nevěrohodné listiny (Zápis z porady ze dne 18.12.1968) a dále proto, že v posudku jsou hodnocena různá grafická ztvárnění loga ELTON a loga PRIM, avšak je zde uveden pouze jediný závěr o autorství Mgr. R., přičemž není zřejmé, které varianty či kterých variant grafických ztvárnění loga ELTON a loga PRIM se závěr znalce týká. Přitom znalecký závěr zjevně nelze vztáhnout na všechny typy písem, neboť na všechny zjevně nedopadá – např. pokud bude porovnáno písmo z loga ELTON s písmem Gothic Barell, je zřejmá jejich odlišnost. S ohledem na to je závěr znalce o tom, že kompozice loga PRIM má blízko k písmu Gothic Barell, pochybný a nepřesvědčivý. Tím méně je přesvědčivý závěr o autorství loga ELTON, pro který ve znaleckém posudku v podstatě argumentace zcela chybí (znalec se soustředí především na logo PRIM). V této souvislosti pak lze také upozornit na velmi podstatný rozpor, který vyplývá z důkazů předložených žalobci, konkrétně rozpor mezi hodnocením uvedeným ve vyjádření Mgr. Š. a hodnocením uvedeným ve znaleckém posudku Mgr. Bindera. Zatímco Mgr. Š. uvádí, že písmo loga ELTON a loga PRIM je podobné písmu Barell, Mgr. Binder ve svém posudku tvrdí, že se jedná o písmo podobné písmu Gothic Barell.
51. K hodnocení důkazů „podniková norma PN 02“: V tomto žalobním bodě je uvedeno, že i z výsledku samotného J. Ž., který byl proveden před Krajským soudem v Hradci Králové dne 11. 09. 2009, vyplývá, že pan Ž. neměl být autorem loga PRIM a loga ELTON, že ve skutečnosti byl autorem Mgr. R. a že pan J. Ž. pouze návrhy Mgr. R. technicky překreslil do podnikové normy PN 01 (logo PRIM) a PN 02 (logo ELTON). S takovýmto

hodnocením výsledku pana J. Ž. v žádném případě nelze souhlasit, z výsledku pana J. Ž. naopak vyplývá, že on sám byl tvůrcem původních návrhů, tato skutečnost je navíc podpořena i svědeckým výsledkem tehdejšího nadřízeného J. Ž., pana J. Ř. (výslech rovněž proveden před Krajským soudem v Hradci Králové dne 09. 11. 2009). Vedle toho, ve správním řízení byl předložen i další důkaz – notářský zápis JUDr. Meduny, zn. NZ 527/2015 ze dne 18. 11. 2015, obsahující čestné prohlášení pana J. Ž. a čestné prohlášení pana J. Ř., ve kterém oba uvedení shodně prohlašují, že se Mgr. R. na tvorbě loga ELTON nijak nepodílel a že tuto osobu vůbec neznají a nesetkali se spolu. Tento důkaz je součástí správního spisu. Pokud tedy žalobci v tomto žalobním bodě poukazují na text podnikové normy PN 02 s tím, že k sestavení normy měl sloužit nápis zpracovaný externím výtvarníkem, který je výchozí reprodukční předlohou, pak interpretace tohoto textu podnikové normy je ze strany žalobců zcela nesprávná, když dovozují, že tudíž výchozí předlohu musel zpracovávat externí výtvarník. Jak ze samotného tohoto textu plyne, externí výtvarník měl zpracovávat tzv. reprodukční předlohu, což není prvotní návrh grafického zpracování, nýbrž toliko fotografický negativ, ze kterého byly posléze pořizovány reprodukce předmětného nápisu. Ten, kdo zpracovával reprodukční předlohu tak v žádném případě nemůže být považován za autora grafického návrhu, tato osoba byla pouze zpracovatelem fotografického negativu, který byl dále v národním podniku ELTON používán při výrobě ciferníků náramkových hodinek apod. Tyto skutečnosti byly již rovněž předmětem podrobného vysvětlení v rámci několika správních řízení, která byla ohledně loga PRIM a ELTON vedena před ÚPV.

52. Závěrem zúčastněná osoba uvádí, že tvrzení o autorství Mgr. R. se jeví být vysoce pochybným a účelovým i z toho důvodu, že přestože loga PRIM a ELTON byla používána na náramkových hodinkách a v souvislosti s jejich prodejem a propagací kontinuálně od roku 1969 až do současnosti, samotný Mgr. R. za dobu svého života (zemřel 2003) nikdy žádné nároky k oběma uvedeným logům neuplatnil, a neučinila tak po jeho smrti ani jeho manželka, paní D. N. Tvrzení o autorství Mgr. R. přednesli žalobci až v roce 2014, kdy současně začali uplatňovat majetkové nároky vůči právnímu nástupci národního podniku ELTON, společnosti ELTON hodinářská, a.s. (osoba zúčastněná na řízení). Přestože dílo Mgr. R. je poměrně dobře známo a zmapováno, nikde neexistuje žádný záznam o tom, že by skutečně Mgr. R. měl být autorem loga PRIM a loga ELTON, neexistuje ani žádná smlouva, na základě které by v minulosti Mgr. R. obě uvedená loga vytvořil. Lze vážně pochybovat o tom, že by se pan Mgr. J. R. v případě svého autorství skutečně k oběma logům nikdy nepřihlásil, a nikdy by nepožadoval za jejich vytvoření a používání žádnou odměnu.
53. Při jednání konaném dne 20. ledna 2021, ke kterému se žalobkyně osobně dostavila, tato k věci kromě jiného uvedla, že pana R. znala mnoho let před jeho smrtí, navštěvovali jej za jeho života a následně se po jeho smrti postarali s manželem o jeho manželku. Bydleli s ní v domě plném jeho autorských věcí, ať již starších nebo rozpracovaných. D. N. byla rovněž výtvarnicí, ale poté, co se vzali, se upozadila a v podstatě fungovala jako takový jeho servis a to co se týče domácnosti ale i jeho umělecké činnosti. Jeho knihy a dílo bylo veřejně známé. Dělal plakáty pro Národní Divadlo, hotel Thermal a Internacionál, je autorem písma Metro v době první linky A, kterou celou graficky zpracoval. O autorství tohoto písma se po jeho smrti soudil prof. Tučný, který podobně jako v tomto případě předkládal jako důkaz svého autorství technické rozkresy, které jsou však pouze jeho ztvárněním tak, aby mohlo být použito v průmyslu a tak podobně. Podstatné však je, jak vypadá, jaké má mezery mezi písmeny, to nelze spočítat, což vyplývá ze znaleckých

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

posudků. Po jeho smrti se snažili zkatologizovat jeho dílo, to však bylo velice rozsáhlé, obsahovalo 70 let jeho práce. Takže když se na ni obrátila společnost MPM v souvislosti s písmem PRIM, tak začala pátrat v množství podkladů a našla snímky s tímto písmem s názvem ELTON s v tom samém ztvárnění jako ochranná známka, která je předmětem tohoto sporu. Na těchto filmech je i rukopis J. R.

54. Žalobkyně následně předložila soudu originály snímků, jejichž papírové kopie byly součástí správního spisu, které byly provedeny k důkazu a které žalobkyně doprovodila svým komentářem.
55. Dále při jednání uvedla, že toto písmo dle žalobkyně vychází z písma Barell, jehož autorem je Jiří R., který je autorem mnoha jiných děl, o kterých se ani nemluvilo jako například loga nakladatelství Albatros. Žalobkyně má za to, že je její povinností bránit jeho odkaz i u písem PRIM a ELTON. Na závěr ke konstatování zúčastněné osoby, že je podivné, že by výtvarník v průběhu času nikdy neuplatňoval svá práva k těmto dílům, doplnila, že J. R. nikdy neuplatňoval žádnou odměnu za užívání svých děl, on vždy dílo vytvořil a tím to pro něj skončilo a ani oni jako dědicové z žádného jeho díla nepobíráme žádnou odměnu. On vytvořil dílo, nechal si za něj zaplatit a tím to pro něj skončilo.
56. Právní zástupce žalobců následně při jednání uvedl, že se v tomto řízení řeší nikoliv autorství samotné, ale postup žalovaného při postupu při řešení této otázky s tím, že má za to, že se úřad touto otázkou dostatečně nezabýval, nenařídil ani ústní jednání, při kterém mohly být tyto originální snímky s písmem PRIM a ELTON prezentovány, na kterých je vidět, jak autorské dílo vzniká. Jelikož co se týče výpovědi Ing. Ž., má za to, že výsledkem spolupráce se zesnulým výtvarníkem nebo jeho ženou D. N. a státního podniku nemohlo být nic jiného než právě vznik tohoto autorského díla, jelikož není možné, aby tyto precizní výtvarnické postupy vytvořil technik, kreslič žalovaného. A právě tento umělecký postup měl být důkladně řešen ze strany žalovaného, který si měl buď na ústním jednání posoudit tyto skutečnosti sám a zabývat se jimi nebo k tomu ustanovit znalce nebo měl řízení přerušit a vyčkat, jak v této věci rozhodl pravomocně jiný soud. V tomto řízení soud z formálního hlediska zamítl žalobu žalobců proto, že neunesli důkazní břemeno, soud byl opatrný, ale současně sdělil, že neví, kdo je autorem tohoto díla. Dále má za to, že co se týče posouzení autorství, je na rozdíl od řízení před Krajským soudem v Hradci Králové v tomto řízení požadavek na prokazování kladený na žalobce nižší. Dále upozornil na to, že jiný senát zdejšího soudu ve věci ochranné známky PRIM v rozsudku ze dne 15. 6. 2014, sp. zn. 9A 374/2014 judikoval, že kdokoli, kdo přihlašuje ochrannou známku, která je autorským dílem jiného je povinen prokázat, že má k přihlášce souhlas a to nikoliv ex post ale v době přihlašování ochranné známky.
57. Dále co se týče znaleckého posudku Ing. Kokiše provedeného výsledkem znalce před KS v Hradci Králové ohledně pravosti Zápisu z porady ze dne 18. 12. 1968, u které se jedná dle žalobců o opis skutečně pořízený v roce 1973, namítl, že metoda, kterou znalec použil je pochybná, jelikož se jedná o metodu bývalé STB, která kdysi v té době měnila při výrobě psacích strojů písmenka, vzory však uchovávala jen ona, nelze tuto metodu tedy zcela ověřit. Tato listina (zápis z porady) však ztratila zcela význam, jelikož přestože zúčastněná osoba celou dobu tvrdila, že neví, s kým se spolupracovalo, byl předložen notářský zápis Ing. Ž., kde nebylo ani slovo k této tvůrčí činnosti, ale při jeho osobním výsledku před KS v Hradci Králové, která byla skutečně překvapivá pro všechny účastníky, se tento rozhovořil o svém kontaktu s D. N., což je klíčové spojení s J. R. a ve spojení se závěry znalce a s ostatními důkazy, tak žalobci považují za prokázané, že toto dílo vytvořil J. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

58. K tomu žalovaný při jednání uvedl, že úřad v tomto řízení nezkoumá, kdo je autorem tohoto díla, ale jen a pouze, zda navrhovatel prokázal své tvrzení ohledně zásahu do jeho autorského práva.
59. Osoba zúčastněná na řízení při jednání doplnila, že má za to, že pokud by J. R., který věděl, že společnost ELTON toto logo používá, jak ostatně vyplynulo ze svědecké výpovědi Dr. L., a měl by za to, že je jeho dílo neoprávněně používáno, zcela jistě by v tomto směru učinil nějaké kroky. Naopak v dědických usneseních je zřetelné, že některá autorská díla uplatňoval.

III.

Obsah správního spisu a důkazy provedené soudem

60. Dne 9. 2. 1970 byla do rejstříku ochranných známek zapsána pro předchůdce zúčastněné osoby napadená slovní grafická ochranná známka č. 159535 vedená ve spise O-43643, s datem přednosti k 20. 10. 1969 chránící výrobky zařazené podle mezinárodního třídění výrobků a služeb do tříd 14.
61. Dne 21. 8. 2014 byl Úřadu doručen návrh žalobců na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou v celém rozsahu. Návrh byl podán podle ustanovení § 32 odst. 1 a 3 a byl odůvodněn tím, že napadená ochranná známka byla zapsána v rozporu se zákonem, neboť došlo k porušení autorských práv k slovnímu provedení „ELTON“, které bylo vytvořeno grafikem panem Mgr. J. R. a v současné době je v držení žalobců. K návrhu byla přiložena usnesení OS Praha 6 ve věci dědictví po J. R. sp. zn. 26 D 1372/2003 a D. N. sp. zn. 26 D 835/2009, fotografie grafických návrhů tohoto loga a loga PRIM, zápis z porady ze dne 18. 12. 1968, odborné vyjádření Doc. Mgr. F. Š. a znalecký posudek Mgr. Bindera. Vlastník ochranné známky předložil notářský zápis JUDr. Jana Meduny ze dne 18. 11. 2015, NZ 527/2015. Součástí spisu O -53821 byla dále podniková norma PN 02. K rozkladu žalobci dále doložili dopis podniku ELTON adresovaný D. N. ze dne 8. 11. 1968 a předávací protokol ze dne 5. 3. 1998 o předání archiválií Chronotechna, n.p. a s.p. Šternberk Zemskému archivu Opava včetně druhé strany seznamu písemností.
62. Dne 12. 7. 2016 vydal Úřad rozhodnutí O-43643/D053912/2014/ÚPV, jímž zamítl návrh na prohlášení slovní grafické ochranné známky č. zápisu 159535, za neplatnou ve výroku I. podle ustanovení § 32 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 4 písm. l) a m) za použití ustanovení § 52 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 2 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, a ve výroku II. podle ustanovení § 32 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. i) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů. Úřad své rozhodnutí k výroku I. a II. odůvodnil tím, že navrhovatelé neprokázali, že jim náleží práva k logu ELTON tvořícího napadenou ochrannou známku.
63. Dne 15. 8. 2016 byl Úřadu doručen v zákonem stanovené lhůtě formální rozklad žalobců směřující proti rozhodnutí orgánu prvního stupně a dne 14. 9. 2016 bylo žalovanému doručeno v zákonem stanovené lhůtě věcné odůvodnění rozkladu ze dne 12. 9. 2016.
64. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 26. 5. 2017 rozklad zamítl a napadené rozhodnutí orgánu prvního stupně potvrdil.
65. Při jednání dne 20. 1. 2021 byly provedeny tyto důkazy: filmové snímky a nákresy s návrhy log PRIM a ELTON (17 ks), znalecký posudek Ing. Pavla Kokiše ze dne 14. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2018, odborné posouzení MgA. M. P. z prosince 2017, odborný posudek PhDr. M. L. S., rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2019, č.j. 16 C 14/2016-679, kterým byla zamítnuta žaloba žalobců vůči osobě zúčastněné na řízení o zdržení se užití děl slovně-grafických provedení slov „PRIM“ a „ELTON“ č. spisu 43643 a 159535, protokol z jednání tohoto soudu ze dne 12. 10. 2018, rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2014, a předsedy žalovaného ze dne 17. 10. 2014, zn. sp. O-53821, rozhodnutí EUIPO č. 10419 C, ze dne 17. 4. 2017

IV.

Posouzení žaloby

66. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
67. Gros žaloby směřuje do hodnocení a provedení žalobci předložených důkazů ze strany žalovaného.
68. Dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*
69. To znamená, že správní orgán je co do hodnocení důkazů, které vyplynuly z provedení konkrétních důkazních prostředků, vázán zásadou jejich volného hodnocení, podle níž správní orgán hodnotí každý podklad zvlášť, jakož posléze všechny podklady v souhrnu, podle své úvahy. Hodnocení důkazů správním orgánem je tedy správním uvážením a jeho přezkum soudem je omezen pouze na posouzení, zda toto správní uvážení nepřekročilo zákonem stanovené meze správního uvážení např. je v rozporu s formální logikou.
70. V rozsudku VS Praha ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. 9 A 561/94, č. 270/1998 SoJ-Spr. se uvádí: *„Hodnocení důkazů podle vlastního uvážení správního orgánu je myšlenkovou úvahou, při které usuzující přijímá jedno tvrzení a odmítá jiné, přičemž se opírá o logické, systematické, historické, pravděpodobnostní, věrohodnostní atp. úsudky, které zmiňuje v odůvodnění svého rozhodnutí. Takovýmto hodnocením však není, jestliže správní orgán jeden důkaz pouze přijal a protichůdný pouze jako nevěrohodný odmítl, aniž by zároveň vyložil, proč tak učinil, když navíc nevyužil možnosti provést ke sporné skutečnosti další dostupné důkazy.“*
71. První námitka se týkala hodnocení důkazu provedeného listinou „Zápis z porady ze dne 18. 12. 1968 o projednání požadavku závodu Nové Město nad Metují o přiznání podnikové samostatnosti“. Žalovaný se k tomuto důkazu ve svém rozhodnutí vyjádřil na straně 15 a 16, kde dochází k závěru, že *„jelikož zápis z porady ze dne 18. 12. 1968 obsahuje zásadní formálně právní vady, když není opatřen podpisy stvrzujícími jeho platnost a je v něm chybně uveden název ústředního orgánu, ačkoliv ten v té době prokazatelně neexistoval, z věcného hlediska se pak vůbec netýká předmětu napadené ochranné známky, je nutné považovat jej za neautentický a nevěrohodný, navíc nevypovídající o tvrzeném předmětu práva, tedy za irrelevantní. Jeho důkazní hodnota pro předmětné řízení je proto nulová“*. Soud má za to, že tento závěr nikterak nepřekračuje zákonné meze správního uvážení. Předně z důvodu, že Ministerstvo průmyslu a obchodu vzniklo až v roce 1992. Z obsahu této listiny dále skutečně nelze dovodit o jaké návrhy loga PRIM (o logu ELTON se zde nemluví) se jedná, resp. zda se zde jedná o návrh loga PRIM, který byl nakonec zapsán jako ochranná

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

známka. I v tomto ohledu je tedy zápis ve vztahu k napadené ochranné známce i ochranné známce PRIM zcela neurčitý a závěr, že jeho vypovídací hodnota je tak nulová, není závěrem nikterak nesprávným. Soud má za to, že tyto vady nemůže zhojit, ani skutečnost, že se tato listina nacházela ve státním archivu.

72. Druhá námitka směřovala do postupu žalovaného, jehož nesprávnost spatřují žalobci v tom, že žalovaný neustanovil v otázce pravosti této listiny znalce a sám bez odpovídajících odborných dovedností o nepravosti této listiny rozhodl, postupoval tak v rozporu s § 56 zákona č. 500/2004 Sb. (dále též „správní řád“). Soud považuje i tuto námitku za nedůvodnou a to s ohledem na to, že na pravost resp. autentičnost listiny lze usuzovat i z jiných skutečností než odborného posouzení, tak jak to učinil žalovaný. Těmito skutečnostmi mohou být kromě jiného neexistenci podpisů a uvedení neodpovídajícího názvu ministerstva. Nešlo tedy o odborné posuzování. Žalobci si museli být vědomí těchto nedostatků, a pokud chtěli zvýšit věrohodnost této listiny, mohli k tomu sami navrhnout jiný důkaz autenticitu tohoto dokumentu prokazující. Což se ostatně stalo a v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové, jak uvádějí sami žalobci, byl takový znalec ustanoven. Ze závěrů znaleckého posudku Ing. Kokiše ze dne 14. 1. 2018 pak jednoznačně vyplývá, že tato listina mohla být vyhotovena nejdříve v roce 1973, což jeho autenticitu nikterak nezvyšuje. Dle názoru soudu autenticitu této listiny právě s ohledem na shora uvedené závěry znaleckého posudku, jehož metodu sice žalobci zpochybňovali, zároveň ale sami potvrdili, že se jedná o opis zápisu vyhotovený v roce 1973, nikterak nezvyšuje ani skutečnost, že byla v roce 1998 prokazatelně založena do státního archivu.
73. Další žalobní námitka směřovala do hodnocení důkazů označených jako „*Archy s vyobrazením loga ELTON a PRIM vytvořené Mgr. J. R. z archivu Mgr. J. R.*“, které měly být vytvořené Mgr. R. a které byly dle tvrzení žalobců nalezeny v jeho archivu a archivovány stejným způsobem jako jiná jeho díla. Žalobci originály těchto snímků, jejichž kopie pořízené v papírové podobě, byly založené ve správním spise, předložili při jednání v této věci a soud je provedl jako důkaz. Soud konstatuje, že odpovídají kopiím založeným ve správním spise a že obsahují různé návrhy log PRIM a ELTON, včetně toho ztvárnění, jaké je v napadené ochranné známce. Soud má však za to, že tyto snímky samy o sobě nemohou být důkazem autorství J. R. Tento závěr podporuje i skutečnost, která vyšla najevo při jednání před Krajským soudem v Hradci Králové ve věci vedené pod sp.zn. 16 C 14/2016 (viz. rozsudek ze dne 17. 1. 2019), kdy mezi fotografickými negativy předloženými žalobci byly i takové, na kterých byly zobrazeny loga zcela jistě nevytvořené Mgr. R. (konkrétně se jednalo o značku Thonet Wien), což žalobci nikterak nespороvali. Soud má tedy za to, že závěry žalovaného ohledně těchto důkazů, tedy že nemají žádnou důkazní sílu, jelikož z vyobrazení není patrné, kdo, kdy a k jakému účelu je vytvořil, rovněž nejsou nikterak nezákonné.
74. Co se týče hodnocení odborného vyjádření Mgr. F. Š., soud souhlasí se žalovaným, že pokud se má nějaký odborník vyjadřovat k nějakému grafickému dílu, které navíc srovnává s jinými, je potřebné znalecký posudek opatřit vyobrazením těchto děl. Rovněž tak souhlasí s jeho konstatování o pro J. R. typickém oddělení vodorovného tahu od svislého jako u písma Barends, které však v případě grafického ztvárnění loga ELTON není vůbec patrné. Proto závěr žalovaného, že toto odborné vyjádření nemá žádnou vypovídací hodnotu, není rovněž nikterak nesprávný. Soud má za to, že naopak žalovaný explicitně demonstroval svůj závěr o odlišnosti písma použitého v napadené ochranné známce od

písma Barell a Metron ve srovnávací tabulce na straně 26 prvostupňového rozhodnutí (a od písma Gothic Barell pak v tabulce na straně 31 prvostupňového rozhodnutí).

75. Další žalobní námitka směřovala do hodnocení znaleckého posudku Mgr. Ing. Ivo Bindera, který byl následně v řízení u KS Hradec Králové rovněž vyslechnut (viz protokol z jednání ze dne 12. 10. 2018). Soud k tomu uvádí, že i když nesouhlasí se vším, co k tomuto posudku žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl a souhlasí s žalobci, že si žalovaný mohl ověřit odbornost tohoto znalce v seznamu znalců a tlumočnicků, konečné závěry žalovaného ohledně tohoto posudku nelze považovat za nesprávné. Soud má za to, že závěr znalce o podobnosti tohoto písma s písmem Gothic Barell skutečně není důkazem o autorství J. R. Při svém výslechu znalec uvedl, že nemá pochyb o tom, že se jedná o dílo J. R. Tento závěr je však v přímém rozporu s tvrzeními svědka J. Ž., který vyhotovil podnikovou technickou normu s tímto logem.
76. J. Ž. při ve své výpovědi předně uvedl, že J. R. neznal a dále, že při tvorbě loga PRIM, spolupracoval s D. N., která zvětšila jeho návrh z publikace, kterou měli ve vývojové kanceláři, a dodala ho na fotografii. Rovněž tak logo ELTON, které bylo vytvořeno ze stejných písmen, tedy z písma z té publikace. Za tyto práce dostala paní N. řádně zaplacen. Proto byla v technické normě zmínka o externím výtvarníkovi. Soud má za to, že výpověď svědka, který vypovídá o tom, co vnímal svými smysly, má zcela jistě větší důkazní sílu než znalecký posudek znalce, který v něm vyjadřuje pouze své odborné názory.
77. Rovněž tak je přesvědčen, že výpověď svědka, který vypovídá o vzniku technické normy resp. předmětné ochranné známky je ve věci relevantnější než výpověď svědka, který vypovídá o skutečnostech nastalých až po značném čase. Proto soud nepovažoval výpověď PhDr. M. L., která v řízení před KS v Hradci Králové (viz protokol ze dne 12. 10. 2018) uvedla, že při své návštěvě J. R. v roce 2003 ji ukazoval ukázky své práce a mezi nimi bylo i logo PRIM, což ji překvapilo, s tím, že J. R. byl na něj pyšný a řekl jí, že ho poté rozvinul do písma Gothic Barell, za tak zásadní. Tato svědkyně rovněž dospěla ve svém „odborném posudku ve věci autorství grafického designéra J. R. k designu logotypů ELTON a PRIM“ ze dne 18. 2. 2018 k závěru o jeho jednoznačném autorství a to na základě podnikové normy č. 1 a dále na základě toho, že vykazují shodné rysy s jeho autorským písmem Barell, jež vytvořil o několik let později, a to s ohledem na obdobně koncipované litery „O“ a na provedení litery „M“ a „N“.
78. Co se týče návrhu žalobců, aby soud PhDr. L. jako svědka, který opakovaně s J. R. mluvil ve věci návrhů log „PRIM“ a „ELTON“ vyslechl, soud tomuto návrhu nevyhověl. Tato svědkyně již byla k těmto skutečnostem vyslechnuta Krajským soudem v Hradci Králové, tj. po poučení o trestněprávních následcích křivé svědecké výpovědi, o tomto výslechu měl zdejší soud k dispozici podrobný protokol, soud má tedy za to, že by tato svědkyně k věci neuvedla nic jiného a jejích výslech tak považoval za nadbytečný.
79. Ani zdejší soud však nepřikládal této svědecké výpovědi tak velkou váhu a to právě s ohledem na to, že je v přímém rozporu s výpovědí Ing. Ž., která je naopak podporována žalobci předloženou listinou a to dopisem podniku ELTON ze dne 8. 11. 1968 adresovaným D. N. Tento dopis obsahuje prosbu o navázání spolupráce při řešení výtvarné stránky hodiněk značky PRIM. Kromě toho se ve výpovědi PhDr. L. mluví pouze o logu PRIM a nikoliv logu ELTON.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

80. Žalobci v řízení před soudem navrhli důkaz odborným posouzením MgA. M. P., typografa a typopublicisty z prosince 2017, který se ve svém posouzení domnívá, že se jedná o jeho autorské dílo, a to s ohledem na soudkovité zkreslení písma, využití o čtyři roky později v autorském písmu Barell, sofistikovanou aplikaci tzv. ink traps, později využitých v Metronu, profesionální vyrovnání párů znaků, viditelné zejména v kombinaci liter LT, technologické provedení grafických návrhů: koláže, perokresby, ve finále filmy, a fakt, že tento soubor návrhů a skic a filmů pochází z archivu nalezeného v jeho vile a podnikovou normu č. 1. Soud se však ztotožnil s hodnocením tohoto důkazu, tak jak jej provedl Krajský soud v Hradci Králové, který uvedl, že předně tento odborník podobně jako PhDr. L. (a také Ing. Binder a F. Š.) nebyli přítomni tvorbě těchto log a jejich závěry byt podpořené jejich odbornou erudicí mohly být značně ovlivněné podnikovou normou hovořící o externím výtvarníkovi a zápisem z porady z roku 1968 hovořící přímo o J. R. a jeho návrzích loga PRIM předloženými ze strany žalobců.
81. Žalobní námitku, kterou žalobci namítají, že správní orgán, jenž hodnotil znalecké posouzení Mgr. Bindera a Mgr. Š. sám, postupoval v rozporu s ustanovením § 56 správního řádu, jelikož bez odpovídajících odborných znalostí o předložených důkazech rozhodl, soud shledává rovněž nedůvodnou. Soud předně uvádí, že z ust. § 50 odst. 4 vyplývá, že správní orgán hodnotí podle své úvahy všechny podklady, zejména důkazy, tedy i znalecké posudky. V zákoně není nikde stanoveno, že by správní orgán byl vázán znaleckým posudkem. Zdejší soud si rovněž musel učinit sám názor na odborná vyjádření a znalecké posudky, které byly v řízení provedeny. Soud i správní orgán se musí ke všem důkazům včetně znaleckých posudků vyjádřit především k jejich důkazní síle při prokazování toho kterého tvrzení. Skutečnosti, které správní orgán k těmto posouzením uvedl (otázka odbornosti znalce, formální stránka posudku, posouzení listin, ke kterým znalec přihlédl, nesprávný závěr ohledně oddělení svislých a vodorovných čar) nebyly skutečnosti, které by vyžadovaly odbornost. Z těchto důvodů správní orgán těmto znaleckým posudkům nepřisoudil takovou relevanci, jakou jim přikládali žalobci, to však nebyl důvod, aby byl ve věci ustanoven znalec. Postup správního orgánu tak soud neshledal nikterak nesprávným. Jiná by byla situace, pokud by vzešla pouze odborná otázka, zda toto dílo zapadá do jeho způsobu tvorby, popř. jiná technická otázka týkající se vzniku tohoto díla, či nikoliv, což však nebyl tento případ.
82. S ohledem na shora uvedené soud shrnuje, že žalobou napadené hodnocení důkazů ze strany žalovaného neshledal nezákonným, jelikož ani další před soudem provedené důkazy nevedly k jinému závěru, než jaký učinil na základě jím provedených důkazů žalovaný a to, že žalobcům se nepodařilo prokázat autorství J. R. k předmětnému logu.
83. Soud závěrem uvádí, že nesouhlasí se žalobci, že v řízení bylo povinností zúčastněné osoby prokázat, že je vlastníkem tohoto autorského práva nebo že užívá toto autorské dílo po právu. Ochranná známka byla zřejmě přihlášena s tím, že vlastníkem je přihlašovatel, jehož zaměstnanec toto dílo v rámci svých pracovních povinností vytvořil. Naopak v tomto návrhovém řízení bylo zcela na žalobcích, aby prokázali své tvrzení, že autorem je J. R., což se jim dle soudu v řízení před správním úřadem ale ani v řízení před zdejším soudem nepodařilo. Změna tvrzení ze strany žalobců, že autorem nebo spoluautorem je D. N., je zcela novým tvrzením, kterým se žalovaný v žalobě napadeným rozhodnutím nezabýval a soud k němu proto nepřihlížel. K obdobnému závěru dospěl i Vrchní soud v Praze, který ve svém rozsudku dne 25. 1. 1999, sp. zn. 6 A 64/97-38, č. 999/2002 SoJ-Spr uvedl: „*K novým skutečnostem, které žalobce netvrdil ani neprokazoval v řízení před správním*

orgánem a vnesl je teprve správní žalobou do řízení soudního, nemůže soud přihlížet, ledaže by v samotném nezjištění takové skutkové okolnosti bylo lze spatřovat porušení procesních pravidel správním orgánem.“

84. Soud má za to, že žalobci budou moci v případě, že jejich autorství bude v jiném řízení prokázáno, nebo v případě, že se objeví jiný důkaz (jako např. publikace z té doby, objednávka zakázky apod.) prokazující autorství J. R. nebo D. N. opětovně navrhnout prohlášení předmětné ochranné známky za neplatnou z důvodu, že je jejím užíváním zasaženo do jejich autorského práva. Za současné důkazní situace tento jednoznačný závěr učinit nelze. V tom případě se bude muset žalovaný rovněž zabývat druhou otázkou a to, nakolik je toto dílo užíváno bez souhlasu autora a to i s ohledem na to, co při jednání uvedla sama žalobkyně, a to že J. R. šlo o dílo samotné, dílo vytvořil, nechal si za něj zaplatit a tím to pro něj skončilo.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

85. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v celém rozsahu ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
86. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.
87. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. ledna 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.